

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.030/2012/13.szám

A Kúria a dr. Pesthy Gergely pártfogó ügyvéd /7100 Szekszárd, Széchenyi u. 34. I/3./ által képviselt I.rendű felperes neve /I.rendű felperes címe/ I.r. és II.rendű felperes neve /I.rendű felperes címe/ II.r. felpereseknek a dr. Vida Mária jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve I. r. /6000 Kecskemét, Deák F. tér 3./ és II.rendű alperes neve II.r. /II.rendű alperes címe/ alperesek ellen helyi adóügyben hozott közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2011. július 29. napján kelt 5.K.21.553/2009/16. számú ítélete ellen a felperesek által 17. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 5.K.21.553/2009/16. sorszámú ítéletét hatályában fenntartja.

A pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az I.r. alperesnek 15 napon belül külön-külön 10.000 (azaz tízezer) - 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - fejenként 10.000 (azaz tízezer) - 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. és a II.r. felperes 2003. évben megvásárolták 1/2 - 1/2-ed tulajdoni arányban a ... belterület .../1 helyrajzi számú, beépítetlen terület megnevezésű ingatlant.

II.rendű alperes neve /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ az I.r. és II.r. felperesnél 2005.-2008. évekre telekadó átfogó ellenőrzését rendelte el, amelynek során a revizorok megállapították, hogy

felperesek a vizsgálat alá vont adóévekben telekadó bevallási és fizetési kötelezettségeiknek nem tettek eleget. Az ellenőrzés eredményeként az elsőfokú hatóság a 2009. március 24. napján kelt VIII....2009. számú határozatával az I.r. felperes, a VIII..../2009. számú határozatával a II.r. felperes terhére az ingatlanban lévő tulajdonrészeik után, 2005.-2008. évekre telekadó, adóbírság és késedelmi pótlék előírását rendelte el, azok megfizetésére kötelezésével együtt. Döntését mindkét határozatában a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény /a továbbiakban: Htv./, az adózás rendjéről szóló 1990. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 86.§ /1/ bekezdés, 87.§ /1/ bekezdés, 93.§, 100.§ /3/ bekezdés, 165.§ /1/ bekezdés, 170.§ /1/ bekezdés, 171.§ /1/ bekezdés, ... Város Önkormányzat Képviselő-testületének a telekadóról szóló 76/2004.(XII.20.)számú rendelete /a továbbiakban: Önk.r./ alapján hozta meg.

A fellebbezés folytán eljáró Dél-alföldi Regionális Államigazgatási Hivatal (I.r. alperes jogelődje) a 2009. május 25. napján kelt K01/1765-1/2009. számú határozatával a VIII.3086-6/2009. számú, a K01/1763-1/2009. számú határozatával a VIII.634-7/2009. számú elsőfokú határozatot - a jogorvoslati tájékoztató megváltoztatásával - helybenhagyta. Indokolásai szerint az adózók nem tudták igazolni, az elsőfokú adóhatóság felszólítása ellenére, hogy az I.r. felperes a 2005. évi bevallását benyújtotta volna. A társtulajdonosok eltérő felszólítása nem mentesíti őket adózói kötelezettségeik teljesítése alól, az adóbevallási kötelezettség teljesítését pedig nem igazolja, ha az adóhatóság nem szólítja fel az adózót bevallási kötelezettsége teljesítésére.

Az I.r. alperes kifejtette, hogy az adó utólagos megállapítására azért került sor, mert az adózók telekadó bevallást nem nyújtottak be. Adókedvezményre az Önk.r. 5.§ /1/ bekezdésében foglaltak alapján az I.r. és II.r. felperes nem jogosult, mert a telekbeépítés törvényi feltételeit nem teljesítették annak ellenére, hogy a telek nem áll építési tilalom vagy korlátozás alatt, beépítésének jogi akadálya nincs. A méltányossági kérelem elbírálása pedig az elsőfokú hatóság hatáskörébe tartozik.

A felperesek kereseteikben a határozatok hatályon kívül helyezését, és az I.r. felperes által az elsőfokú hatósághoz benyújtott 2005. évi telekadó bevallás alapján a 2005.-2008. évi telekadó kivetéssel történő, adóbírság és késedelmi pótlék nélküli elrendelését kérték, a lerótt fellebbezési illeték visszafizetésére kötelezéssel együtt. Amennyiben a 2005. évi telekadó bevallás a hivatalban nem fellelhető, úgy belső vizsgálat elrendelését kérték. Sérelmezték, hogy az I.r. alperes a fellebbezési illeték lerovását nem vette tudomásul. Vitatták, hogy a hatóság a tényállást tisztázta volna, hangsúlyozták, hogy a nem bizonyított tény az adózó terhére nem értékelhető. Állították, hogy az I.r. felperes 2005. évben az egész ingatlanra vonatkozóan benyújtotta a telekadó bevallását, közvetett

bizonyítékként kérték értékelni, hogy azon időpontokban, amikor a hatóság a II.r. felperest kötelezettsége teljesítésére felszólította, a felhívást az I.r. felperesnek nem küldte meg. Sérelmezték, hogy a jegyző nem a 2005. évi adóbevallás felhasználásával számította ki a telekadót, mivel annak alapján jogosultak voltak az adókedvezmény igénybe vételére. A telekadó előírás hatósági elmulasztása miatt jogellenes terhükre az adóbírság és a késedelmi pótlék kiszabása is.

Az elsőfokú bíróság a II.r. felperes által kezdeményezett pert egyesítette az I.r. felperes peréhez, és jogerős ítéletében a keresetet elutasította. Indokolása szerint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 327.§ /2/ és /3/ bekezdése alapján az elsőfokú hatósággal szemben előterjesztett keresetet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mivel jelen perben kizárólag a másodfokú hatóság állhat alperesi pozícióban.

Rögzítette, hogy a másodfokú hatóság a keresetlevelek kézhezvételét követően észlelte felperesek részéről a fellebbezési illetékfizetési kötelezettség teljesítését, ezért mindkét másodfokú határozatát módosítva elrendelte a fellebbezési illeték visszafizetését. Megállapítása szerint felperesek nem igazolták az adóbevallás benyújtásának tényét, adóbevallás hiányában nem követett el jogszabálysértést a másodfokú hatóság akkor, amikor az Art. 25.§ /1/ bekezdés c.) pontja alapján utólagos adó-megállapítással kötelezte a felpereseket az adó megfizetésére. Az a körülmény, hogy az adóhatóság nem azonos időpontban illetve számban hívta fel az adózókat adóbevallási kötelezettségeik teljesítésére, nem szolgál bizonyítékként a bevallási kötelezettség teljesítése körében. Az adóbevallási határidő elmulasztása miatt a hatóság jogszerűen szabott ki adóbírságot és késedelmi pótlékot. Az adókedvezmény igénybevételeének lehetősége a beépítési kötelezettség teljesítéséhez kötött, amelyet felperesek nem igazoltak, így vonatkozásukban az adókedvezmények biztosítása nem volt lehetséges. A másodfokú adóhatóság tehát az illeték körében elkövetett mulasztását módosító határozatával orvosolta, amelyet meghaladóan jogszabálysértést nem követett el.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben - [I. pont] abban az esetben, ha (a kérelmezett vizsgálatot követően) a Kúria azt állapítja meg, hogy a részükre kézbesített, de általuk kétes hitelűnek megítélt jogerős ítéletet valóban az elsőfokú bíróságnak az ítéleten megjelölt bírása hozta meg, és az eredeti ítélet tartalma azonos a feleknek megküldött példányok tartalmával, [II. pont] az ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetük teljesítését kérték elsődlegesen arra alapítottnak, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalában elfoglalt bíró, illetve bíróság vett részt, másodlagosan az alkalmazott jogszabályok elsőfokú bíróság és hatóság általi megsértése miatt, míg harmadlagosan kijelölt másik

elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérték.

Felülvizsgálati kérelmüket I., II. pontokba, a II. ponton belül 1.-5. pontba foglalták, a 6. pont végrehajtás felfüggesztési és költségmentesség engedélyezése iránti kérelmet tartalmaz, továbbá bizonyítási indítványt is előterjesztettek.

A felülvizsgálati kérelem II/1. pontja szerint a pert első fokon elfogult bíróság tárgyalta, a bírósággal és annak minden bírójával szemben a Pp. 13.§ /1/ bekezdés e.) pontja alapján kizáró ok áll fenn, így az eljárás nem volt tisztességes, sérti az Alkotmány 70/A.§ /1/ bekezdését, az Európai Emberi Egyezmény 6. cikk /1/ bekezdés, és 14. cikke rendelkezéseit. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság bírái ugyanis II. r. felperes másik pereiben elfogultságukról nyilatkoztak, a felperesek által ügyvezetőként képviselt cég és a megyei bíróság közötti perekre tekintettel.

Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 338.§ /1/ és /4/ bekezdésben foglaltakat [felülvizsgálati kérelem II/2. pont], a Pp. 114/B.§ /1/-/3/ bekezdéseit, az iratoknak a bírósághoz érkezésétől számított hatvan napon belül nem hozott döntést, az eljárás elhúzódásának nem adta indokát, és a kifogásaikat sem intézte.

A felperesek jogszabályhely megjelölése nélküli kifogása szerint [felülvizsgálati kérelem - sorrendben - II/3. pont] az elsőfokú bíróság a kereset elutasításáról rendelkezett annak ellenére, hogy a másodfokú hatóság módosító határozatai alapján az ítélet indokolásában a kereset kisebb részbeni alaposságát állapította meg. Megsértette továbbá a Pp. 81.§ /1/ bekezdését, mivel részleges pernyertességük ellenére csak az alperes javára ítélt meg perköltséget, amelynek összege eltúlzott mértékű.

Az elsőfokú bíróság /felülvizsgálati kérelem II/4. pont/ a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet /a továbbiakban: IM r./ alkalmazásával alakszerű végzésben nem bírálta el a teljes személyes költségmentesség iránti kérelmüket.

Az adóbevallás benyújtása, a telekadó és járulékaik fizetésre kötelezése körében /felülvizsgálati kérelem II/5. pont/ lényegében fenntartották és megismételték a keresetükben foglaltakat, álláspontjuk szerint az ítélet sérti a Ket. 50.§ /2/ bekezdését, 105.§ /2-/3/ bekezdését, a Pp. 81.§ /1/ bekezdését, 163.§-164.§-ait, 206.§ /1/ bekezdését, 221.§-át, 338.§ /1/, /4/ bekezdéseit.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem I. pontjában foglaltakkal kapcsolatosan rögzíti, hogy felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a

megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felperesek az eljárt bíró és kiadmányozó személyének, az aktában lévő illetve kézbesített ítéleti példányok tartalmának azonossága, az ítélethozatal és kiadmányozás körében az általuk előadottakkal együtt megsértett jogszabályhelyet nem jelöltek meg, így a Kúria az I. pontban foglaltakat jogszabályokkal (azok hiányában) nem vethette össze, a felülvizsgálati kérelem e része a törvényi előírásoknak nem felelt meg, amely a felülvizsgálat akadályát képezte.

Közigazgatási perben a Pp. 324.§ /1/ bekezdése értelmében, amennyiben a XX. fejezet speciális szabályai mást nem tartalmaznak, az általános szabályok az irányadóak. A felperesek a Pp. 119.§-a alapján a per irataiba az elsőfokú és a jogorvoslati eljárásban is betekinthettek, ha ezt nem tették meg, helyettük a felmerült kételyeik körében - jogszabályi lehetőség hiányában - a Kúria nem járhat el. A peres felek részére a jogerős ítélet a Pp. 97.§-99.§-aiban foglaltaknak megfelelően, szabályszerűen kézbesítésre került, ismételt kézbesítésének jogi alapját a felperesek nem közölték, így az arra irányuló kérelem nem alapos.

A bírák kizárásának kérdését /felülvizsgálati kérelem II/1. pont/ a Pp. bíróságokra vonatkozó II. fejezetében a 13.§-21/A.§-ok szabályozzák mégpedig akként, hogy a bíró az ügy elintézéséből, a perből van kizárva (a törvényi feltételek fennállta esetén). A perben az elsőfokú eljárás során a Pp. 13.§ /1/ bekezdés e.) pontja szerinti kizárási ok (elfogultság) bejelentése nem történt, kizárás kezdeményezése kérelemre vagy hivatalból nem indult, a felperesek más perben lefolytatott kizárási eljárásnak a jelen ügghöz való kapcsolását megengedő Pp. szabályt nem jelöltek meg. A per során elő nem terjesztett elfogultsági kifogásra hivatkozó felülvizsgálati kérelemrész alaptalan /Pp. 16.§ /4/ bekezdés, BH1997. 425/, ahogyan az ügyben elfogult bíró/bíróság eljárásának, alkotmányos és európai uniós alapelvekbe ütköző eljárásnak az állítása is.

A Pp. XX. fejezetében szabályozott speciális szabályok alkalmazásával /felülvizsgálati kérelem II/2. pont/ közigazgatási perben a bíróság a felperes által megjelölt közigazgatási határozat jogszerűségét vizsgálja. A felülvizsgálat kereteit a Pp. 215.§-ának megfelelően meghatározza a kereset, a bíróság a határozatok jogszerűségét azok alapján a jogszabályok alapján értékelheti, amelyeket a felperes keresetében megjelölt. A keresetlevelet jogszabálysértésre hivatkozással az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél kell benyújtani vagy ajánlott küldeményként postára adni /Pp. 330.§ /2/ bekezdés/. A felperes a határozatok jogszerűségét eljárási jogi és anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozással vitathatja, a bíróság a jogszabálysértő közigazgatási határozatot hatályon kívül

helyezheti, illetve megváltoztathatja /Pp. 339.§ /1/-/2/ bekezdés/. A határozatok hatályon kívül helyezésére eljárási jogi jogszabálysértés esetén akkor van lehetősége, ha az kihatott az ügy érdemére, és a perben nem orvosolható.

A per tárgyaláson kívüli elbírálásának szabályait a Pp. 338.§-a tartalmazza, a kifogás jogintézményét a Pp. 114.§, 114/A.§, 114/B.§ szabályozzák. E jogszabályhelyekben foglaltak, illetve az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontja összevetéséből a Kúria azt állapította meg, hogy annak a jogkérdésnek a mikénti, érdemi elbírálására, miszerint az I.r. és II.r. felperesek telekadó fizetési kötelezettségéről a hatóság jogszerűen rendelkezett-e, nem hatott ki a perbeli elsőfokú döntéshozatal időpontja, és a kifogások sorsa, illetve a felperesek a Pp. 164.§ /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségük ellenére nem igazolták, hogy kihatott volna.

A Kúria felülvizsgálati eljárásban jogkérdésben végzi a jogerős ítélet felülvizsgálatát /Pp. 270.§ /2/ bekezdés/, jogszabályi lehetőség folytán nincs annak vizsgálatára lehetősége, hogy a felülvizsgálni kért ítéletet hozó bíróság milyen okok miatt az aktában feltüntetett év/hó/napon végzett valamely eljárási cselekményt /pl.: mi az indoka az ítélethozatal dátumának/.

Amint azt a Kúria a felülvizsgálati kérelem I. pontjában foglaltakra vonatkozóan kifejtette, a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a jogszabályt, amelyet a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél szerint a jogerős ítélet sért /Pp. 272.§ /2/ bekezdés/. Az I.r. és a II.r. felperes a másodfokú hatóság módosító határozatai alapján tett elsőfokú bírósági megállapítások, kapcsolódóan a rendelkező rész és az indokolás összhangja körében - a felülvizsgálati kérelem megjelölés nélküli, sorrendben II/3. pontjában foglalt - kifogásaik jogszabályi alapját nem jelölték meg, így felülvizsgálati kérelmük e része, mivel a törvényi előírásoknak nem felelt meg (a jogerős ítéletrész meg nem jelölt jogszabályokkal nem vethető össze) nem alapos. A módosító határozatokban egyébként a másodfokú hatóság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény /a továbbiakban: Itv./ 32.§-a alkalmazásával a lerótt fellebbezési illeték visszafizetését rendelte el (az egyéb rendelkezéseket változatlanul hagyva), amely döntés alapján az eljárási (jogorvoslati) illeték összege a felpereseknek visszajár.

Az elsőfokú bíróság a perköltség viselése kérdésében a Pp. részleges pernyertességet szabályozó 81.§ /1/ bekezdését alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az I.r. alperes a fellebbezési illeték körében a keresetlevelek benyújtását követően módosította határozatát a vonatkozó keresetrészek szerint, illetve, hogy a további keresetrészeket alaptalannak minősítette. A felperesek

által külön-külön kezdeményezett perekben az I.r. alperes 14.080 Ft-ban illetve 15.120 Ft-ban határozta meg a tételesen részletezett perköltségigényét, és mivel a jogerős ítélet szerint az I.r. alperes nagyobb részben lett pernyertes, az elsőfokú bíróság az I.r. alperesnek járó perköltség összegéből levonta a felpereseket megillető részt (azaz az I.r. alperesnek fizetnie nem kell, amennyit fizetett volna annyival kevesebbet kap), ekként és jogszerű módon határozva meg a perköltség összegét. A felperesek nem igazolták és indokolták, hogy miért értékelték eltúlzottnak a perköltség mértékét, hiányos előadásuk így alaptalan.

A felperesek keresetleveleikben a teljes személyes költségmentesség illetve illetékfeljegyzési jog engedélyezését vagylagosan kérték, annak ellenére, hogy a feleket jövedelmi és vagyoni viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban /Itv. 62.§ /1/ bekezdés h.) pont/. A Kúria szerint a perbeli jogkérdésnek (az I.r. és II.r. felperesek telekadó fizetési kötelezettségéről a hatóság jogszerűen rendelkezett-e) a mikénti, érdemi elbírálására nem hatott ki az, hogy az elsőfokú bíróság - miután felpereseket az általuk kezdeményezett közigazgatási perben jogszabály alapján illetékfeljegyzési jog illeti meg, azaz kérelmük egyik része (annak előterjesztésétől függetlenül) törvény által teljesített - a vagylagos kérelemről kifejezetten nem döntött.

A Htv. felhatalmazása és rendelkezései szerint a települési önkormányzat képviselőtestülete rendelettel az illetékességi területén helyi adókat vezethet be. Az önkormányzat adómegállapítási joga a Htv-ben meghatározott adóalanyokra és adótárgyakra terjed ki. A Htv. alkalmazásában adóalany a magánszemély, az adókötelezettség az önkormányzat illetékességi területén kiterjed az ingatlantulajdonra. Az önkormányzat rendeletével vagyoni típusú adók bevezetésére jogosult, vagyoni típusú adó a telekadó. Az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy a Htv.-ben és az Art. keretei között az adózás részletes szabályait meghatározza /Htv. 1.§ /1/ bek., 2.§, 3.§ /1/ bek. a.) pont, 4.§ a.) pont, 5.§ a.) pont, 6.§ e.) pont/. E szabályozás alapján ... Város Önkormányzat Képviselő-testülete megalkotta a telekadóról szóló Önk.r-et, amelynek illetve a Htv-nek a hatálya a bajai belterületi telektulajdonos felperesekre kiterjed.

Az Art. 31.§ és 32.§-aiban, továbbá az Önk.r.-ben /10.§ /2/ bekezdés: „Az adóalanyok első alkalommal 2005. március 31-ig tehetnek bevallást az adóköteles ingatlanukról.”/ foglaltak alapján az I.r. és II.r. felperes telekadó bevallás benyújtására voltak kötelesek. Az adóhatóság az adót bevallás alapján kivetéssel állapítja meg /Art. 25.§ /1/ bekezdés c.) pont/, az adó kivetésének feltétele az adóbevallási kötelezettség teljesítése. A

felpereseknél lefolytatott adóellenőrzés azt állapította meg, hogy a vizsgálat alá vont időszakban a felperesek telekadó bevallási és adófizetési kötelezettségeiknek nem tettek eleget.

Az I.r. és a II.r felperes a közigazgatási eljárásban és a perben is folyamatosan állították, hogy az I.r. felperes a 2005. évi telekadó bevallási kötelezettségét teljesítette, azonban állításukat, azok részleteit (hely, idő, mód) nem bizonyították, bizonyítékot elő nem terjesztettek. Az a kérelmük, hogy az adóhatóság a hivatalban lévő telekadó bevallás hollétét kutassa fel, csak akkor lenne teljesíthető, ha a benyújtás tényét a felperesek kétséget kizáró módon bizonyították volna. Az Art. 14.§ /1/ bekezdés c.) pontja értelmében az adóbevallás benyújtása adózói kötelezettség, ezért az adóhatóságnak az Art. 97.§ /4/ bekezdésében foglalt, az ellenőrzés során fennálló tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségét /illetve az Art-hez képest mögöttes jogszabály, a Ket. 50.§ /1/ bekezdését/ az elsőfokú adóhatóság és az alperes az adóbevallás benyújtása körében meg sem szeghette. A perben pedig a Pp. 164.§ /1/ bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségük alapján a felpereseknek kellett bizonyítékok előtárásával megcáfolni azt az I.r. alperesi megállapítást, hogy adóbevallási kötelezettségüket nem teljesítették, amely kötelezettségüknek nem tettek eleget, ahogyan az adókedvezmény jogszabályi feltételeinek teljesítését sem igazolták. Nem bizonyított keresetüket ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen utasította el, döntését a telekadó és járulékai (adóbírság, késedelmi pótlék) fizetési kötelezettség körében a Pp. 221.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően megindokolta.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria jogszabályi lehetőség hiányában a felperesek bizonyítási indítványának nem tehetett eleget.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a felpereseket a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az I.r. alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az Itv. 50.§-ának /1/ bekezdése, az IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. január 24.

**Dr. Lomnici Zoltán sk.a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró**